

Čj. UOOU-07653/14-4

PŘÍKAZ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a § 2 odst. 2 a § 46 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, vydává dne 27. srpna 2014 v souladu s § 150 odst. 1 správního řádu tento příkaz:

Je prokázáno, že účastník řízení: společnost SORBONE ONE s.r.o., se sídlem Přímá 160/21, 642 00 Brno, IČ: 43965326, nezabránil neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům a jejich možnému následnému zneužití, neboť dne 24. června 2014 došlo ve sklepních prostorách v ulici Široká 388/45, 644 91 Ivančice, k nálezům životopisů 13 uchazečů o zaměstnání s jejich osobními údaji v rozsahu jméno, příjmení, adresa trvalého pobytu, datum narození, dosažené vzdělání, absolvovaná praxe, absolvované kursy a školení, ostatní znalosti a zájmy, telefonní číslo, e-mail (v jednom životopisu také fotografie, v 6 životopisech také národnost nebo státní občanství), které zde měl odložit bývalý jednatel účastníka řízení ...,

čímž porušil povinnost stanovenou v § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., tedy nepřijal taková opatření, aby nemohlo dojít k neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům, k jejich změně, zničení či ztrátě, neoprávněným přenosům, k jejich jinému neoprávněnému zpracování, jakož i k jinému zneužití osobních údajů,

a tím spáchal správní delikt podle 45 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb., neboť nepřijal nebo neprovedl opatření pro zajištění bezpečnosti zpracování osobních údajů, za což se mu v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. ukládá

pokuta ve výši 13.000 Kč
(slovy třináct tisíc korun českých)

a dále podle § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit **náklady řízení ve výši 1.000 Kč,**

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČ účastníka řízení, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Podkladem pro vydání tohoto příkazu je spisový materiál Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, územního odboru Brno-venkov, OOP Ivančice, čj. KRPB-156955-4/PŘ-2014-060312-DM ze dne 14. července 2014, který byl Úřadu pro ochranu osobních údajů jako věcně příslušnému správnímu orgánu postoupen dne 5. srpna 2014.

Ze spisového materiálu vyplývá, že dne 24. června 2014 nalezla ... ve sklepních prostorách v ulici Široká 388/45, 644 91 Ivančice, životopisy 13 uchazečů o zaměstnání u účastníka řízení s jejich osobními údaji v rozsahu jméno, příjmení, adresa trvalého pobytu, datum narození, dosažené vzdělání, absolvovaná praxe, absolvované kursy a školení, ostatní znalosti a zájmy, telefonní číslo, e-mail (v jednom životopisu také fotografie, v 6 životopisech také národnost nebo státní občanství), které zde měl odložit bývalý jednatel účastníka řízení ... (bývalý přítel ...).

Účastník řízení, jako správce osobních údajů subjektů, kteří se u něj uchází o zaměstnání, ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., je povinen dodržovat při zpracování osobních údajů, povinnosti stanovené zákonem č. 101/2000 Sb., včetně povinnosti vyjádřené v § 13 odst. 1 tohoto zákona. Podle tohoto ustanovení je správce osobních údajů povinen přijmout taková opatření, aby nemohlo dojít k jejich neoprávněnému zpracování.

Povinnost dle § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. a této povinnosti odpovídající skutková podstata správního deliktu v § 45 odst. 1 písm. h) téhož zákona je formulovaná jako odpovědnost za následek. Dojde-li tedy k následku předvídanému v § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. (neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům), což je v této věci nepochybné, znamená to, že se správce osobních údajů dopustil správního deliktu. Odpovědnost za správní delikt je přitom postavena na objektivní odpovědnosti (tedy bez ohledu na zavinění), přičemž zákon č. 101/2000 Sb. upravuje v § 46 odst. 1 liberační důvod, při jehož naplnění se právnická osoba může odpovědnosti za správní delikt zprostit.

Podle § 46 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. právnická osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila. Posuzování naplnění liberačního ustanovení je přitom závislé vždy na konkrétních okolnostech daného případu a nelze jej dle názoru správního orgánu jakkoliv předem zobecnit (při současném respektování limitu vyjádřeného v § 2 odst. 4 správního řádu).

Správní orgán přitom považuje za nezbytné konstatovat, že v případě ustanovení § 46 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. (a ostatně všech liberačních ustanovení) se přenáší důkazní břemeno na účastníka řízení a je to on, kdo musí k prokázání liberace navrhopvat důkazy (srov. Mates P. a kolektiv: Základy správního práva trestního, 3. vydání, Praha: C.H. Beck, 2002, str. 12; dále také § 52 správního řádu).

V daném případě nelze o aplikaci liberačního ustanovení uvažovat, a to z toho důvodu, že, jak je z výše uvedeného zřejmé, účastník řízení nevynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil, protože předmětné dokumenty byly uloženy bez jakéhokoli pokusu o likvidaci osobních údajů

(skartace, roztrhání, anonymizace osobních údajů) ve sklepních prostorech bytového domu.

Správní orgán považuje ve smyslu § 150 odst. 1 správního řádu skutkové zjištění za dostatečné a na základě výše uvedeného považuje za prokázané, že účastník řízení porušil svým jednáním povinnost stanovenou v § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost přijmout taková opatření, aby nemohlo dojít k neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům, k jejich změně, zničení či ztrátě, neoprávněným přenosům, k jejich jinému neoprávněnému zpracování, jakož i k jinému zneužití osobních údajů.

Při zhodnocení věci a při stanovení výše sankce je nezbytné přihlídnout jako k přitěžující skutečnosti zejména k rozsahu osobních údajů obsažených v předmětných písemnostech. Na druhé straně jako skutečnost snižující závažnost jednání účastníka řízení lze hodnotit neveřejné místo uložení listin ve sklepních prostorách bytového domu. Po souhrnném zhodnocení výše uvedených okolností případu uložil správní orgán sankci při spodní hranici zákonné sazby.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu, který správnímu orgánu ukládá povinnost uložit paušální částkou náhradu nákladů řízení účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, kterou se stanoví paušální částka nákladů správního řízení ve výši 1.000 Kč.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: V souladu s § 150 odst. 3 správního řádu lze proti tomuto příkazu podat ve lhůtě 8 dnů, která začíná běžet dnem převzetí příkazu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení, u odboru správních činností Úřadu pro ochranu osobních údajů, který příkaz vydal, odpor, kterým se příkaz ruší a řízení pokračuje.

Příkaz je doručen dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání příkazu do datové schránky.

Praha, 27. srpna 2014

otisk
úředního
razítka

Vanda Foldová
ředitelka odboru správních činností